

UZASADNIENIE

Powódka E. K. pozwem z dnia 30.10.2013 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3.500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1.09.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 31.07.2013r. doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego uszkodzony został należący do powódki pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela, który przyjął co do zasady odpowiedzialność za skutki zdarzenia i wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 1.676,24 zł. Kwestionując wysokość powyższego świadczenia, powódka zasięgnęła opinii niezależnych zakładów naprawczych o ustalenie kosztów naprawy. Na tej podstawie powzięła wiadomość, iż jest to kwota 5.200 zł. Powódka wezwała pozwanego do zapłaty odszkodowania w wyższej wysokości, któremu to żądaniu pozwany odmówił podtrzymując swoją dotychczasową decyzję. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się różnica między kosztem naprawy wg opinii powziętej w zakładach naprawczych 5.200 zł, a sumą wypłaconą przez pozwanego 1.676.24 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady. Podniósł jednak, że wypłacił powódce całość należnego odszkodowania koniecznego do naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanego naprawa pojazdu powódki powinna odbywać się z użyciem części zamiennych, na rynku dostępne są bowiem części zamienne odpowiadające jakości częściom oryginalnym. W jego ocenie naprawa przy użyciu oryginalnych części nie była ekonomicznie uzasadniona dlatego, że przedmiotowy pojazd w dniu szkody był eksploatowany już od 16 lat i posiadał bardzo wysoki przebieg - ponad 200 000 km. Ponadto wskazał, że w przypadku naprawy pojazdu częściami oryginalnymi dojdzie do wzrostu wartości pojazdu oraz przekroczenia wartości pojazdu przed szkodą.

Powódka pismem z dnia 18.02.2014 r. rozszerzyła powództwo z tytułu odszkodowania do kwoty 3.607,37 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 3.500 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 107,37 zł od dnia złożenia pisma (tj. 19.02.2014 r.) do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.07.2013r. doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego uszkodzony został należący do powódki pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany przyjął co do zasady odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia i wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 1.676,24 zł. Kwestionując wysokość powyższego świadczenia, powódka zasięgnęła opinii niezależnych zakładów naprawczych o ustalenie kosztów naprawy. Pismem z dnia 8.10.2013r. powódka wezwała pozwanego ubezpieczyciela do zapłaty kwoty, uwzględniającej wysokość rzeczywistej szkody poniesionej na skutek zdarzenia, która wyceniona została na kwotę 3.500 zł. Pozwany pismem z dnia 21.10.2013 r. poinformował powódkę o podtrzymaniu pierwotnej decyzji w przedmiocie wysokości ustalonego odszkodowania.

(bezsporne: kosztorys nr (...) k. 6, przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 7, pismo pozwanego z 21.10.2013 r., akta szkody nr (...) k. 26 – 51)

Koszt przywrócenia pojazdu powódki do stanu jak przed szkodą, nie przekraczał jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym. Na dzień szkody średnią stawką naprawczą na terenie województwa (...) w nieautoryzowanych zakładach naprawczych była stawka naprawcza w wysokości równej 110 PLN/ (...) netto. Wszystkie części zakwalifikowane do wymiany w uszkodzonym pojeździe były oryginalne w związku czym brak było podstaw do zastosowania części zamiennych porównywalnej jakości, tj. typu P nie spełniających norm jakościowych producenta pojazdu. Użycie ich do naprawy nie przywróciłoby pojazdowi powódki do stanu jak przed szkodą. W obrocie handlowym na rynku polskim do przedmiotowego pojazdu nie występują oryginalne części typu (...), które to części kwalifikowały

się do wymiany. Prawidłowa naprawa przywróciłaby samochód powódki do stanu jak przed szkodą, a jego wartość rynkowa pozostałaby na tym samym poziomie w stosunku do wartości jak przed kolizją, nie nastąpiłby ubytek wartości rynkowej, który szacowany jest jedynie dla pojazdów o okresie eksploatacji do sześciu lat. Technologicznie potrzebny czas naprawy samochodu powódki w warunkach poza (...) wynosiłby ok. 4 dni roboczych. Wartość rynkowa brutto pojazdu, w stanie jak przed szkodą, określona na dzień 31.07.2013 r. wynosiła 7.500 zł brutto. Wysokość szkody brutto w pojeździe określona na dzień 31.07.2013 r. wynosiła 5.283,61 zł.

(dowód: opinia biegłego mgr inż. M. D. z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego k. 58 – 70)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy ubezpieczonego u pozwanego co do zasady, kwestionując jednak wysokość szkody wskazywanej przez powódkę, ponad kwotę już wypłaconą.

Pozwany stał na stanowisku, że samochód powódki powinien zostać naprawiony przy użyciu części zamiennych gdyż naprawa przy użyciu części oryginalnych z uwagi na wiek i przebieg samochodu nie jest ekonomicznie uzasadniona. Odnosząc się to tych twierdzeń zauważyć należy, że z opinii biegłego jednoznacznie wynika, że do naprawy pojazdu winny być zastosowane części oryginalne gdyż takie zostały uszkodzone i zastosowanie takich części pozwoli na odtworzenie stanu samochodu sprzed kolizji. Jednocześnie, zdaniem biegłego, zastosowanie tych części nie spowoduje zwiększenia wartości samochodu po naprawie, jego wartość rynkowa pozostanie na dotychczasowym poziomie. Biegły podkreślił, że brak było podstaw do zastosowania części zamiennych porównywalnej jakości, tj. typu P gdyż użycie ich do naprawy nie przywracało pojazdowi powódki do stanu jak przed szkodą, a

w obrocie handlowym na rynku polskim do przedmiotowego pojazdu nie występują oryginalne części typu (...). Opinia biegłego nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. Mając na względzie, że opinia biegłego jest w ocenie Sądu rzetelna, spójna

i wyczerpująca Sąd przyjął, że koszt naprawy pojazdu wynosi 5.283,61 zł. Mając na względzie, że pozwany zapłacił już z tytułu odszkodowania powódce kwotę 1.676,24 zł powództwo o zapłatę kwoty 3.607,37 zł tytułem odszkodowania Sąd uznał na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 363 k.c. za zasadne.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 817 § 1 kc, zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Sąd zasądził odsetki od kwoty 3.500 zł zgodnie z żądaniem powódki wyrażonym w piśmie z dnia 18.02.2014 r.(k.82) tj. od wniesienia pozwu. Odnośnie odsetek od kwoty 107,37 zł Sąd zasądził je od dnia następnego, po dniu w którym doręczono pozwanemu pismo zawierające przekształcenie powództwa.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Sąd orzekł o kosztach procesu zasądzając ich zwrot na rzecz powódki jako strony wygrywającej od pozwanego w całości. Na kwotę ta składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł, koszt poniesionej opłaty od pozwu 175 zł oraz koszt poniesionej przez powódkę zaliczki na wynagrodzenie biegłego 300 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc orzeczono jak w pkt III mając na uwadze, że biegłemu sądowemu na podstawie postanowienia z dnia 14.02.2014 r. przyznano wynagrodzenie w kwocie 738 zł brutto, z czego kwota 438 zł została tymczasowo pokryta ze Skarbu Państwa.

z/1.odnot.,

2. doręczyć pełn. pozwanego,

3. z apelacją/za 14 dni

O., 15 września 2014 r.